

ПРЕС КЛИПИНГ

13-14. август 2016.

НАСЛОВИ

Вулин: Мој први задатак минимална цена рада (стр.2)

Ускоро већа минимална цена радног сата? (стр.2)

Препорука радницима: Дијалог уместо незаконитог штрајка глађу (стр.3)

Југовић: Субвенционисанима већи минималац (стр.5)

САЗНАЈЕМО Швајцарци дају за ПКБ бар 154 милиона евра (стр.5)

БУЏЕТ И ДРУШТВЕНИ ЖИВОТ Породични ручак у ресторану... Шта то беше? Позориште, излет... Ма о чему ви причате?! (стр.6)

ФАП НА ИСПИТУ У САХАРИ Како једна шасија испоручена у Африку може да реши судбину целе фабрике (стр.8)

Минимална цена радног сата ускоро већа за око 10 динара? (стр.8)

Висока стопа опорезивања брана новом запошљавању (стр.9)

Да ли ће минимална зарада бити мало мање минимална? (стр.10)

Млади лекари у Нишу склапају каблове за 25.000 динара (стр.11)

И синдикати и послодавци за повећање минималца у Србији (стр.12)

Траже проширење Социјално-економског савета (стр.13)

Минимална цена радног сата ускоро већа за око 10 динара? (стр.13)

Вулин: Мој први задатак минимална цена рада

Извор: Танјуг

Већ ове недеље почеће разговори о економским могућностима за повећање минималне цене рада, изјавио је данас министар за рад, запошљавање, борачка и социјална питања Александар Вулин.

„Законски рок за доношење цене рада је 15. септембар, ми ћемо испоштовати све законске рокове и, уосталом, то је задатак који сам добио од председника владе као прву ствар коју Министарство рада мора и треба да уради, да крене у преговоре по питању повећања, односно одређивања минималне цене рада”, рекао је Вулин Танјугу.

Прецизирао је да ће он, као председник Социјално-економског савета, кога чине представници репрезентативних синдиката, послодаваца и Владе, заказати седницу колегијума већ ове недеље и да ће се одмах почети са разговорима какве су економске могућности да дође до повећања минималне цене рада.

Министар Вулин је додао да ће се разговарати са послодавцима, у којој мери они могу да прихвате повећање цене, као и са синдикатима, шта они мисле да је у овом тренутку потребно. Он је нагласио да политика нове владе представља наставак политике прошле, у смислу да ће водити рачуна да најсиромашнији буду заштићени и да се стално повећава квалитет живота и економска снага људи, али - подвукао је Вулин - на реалним основама.

„Колико зарадимо, толико можемо да делимо. Минимална цена рада, о њој се мора разговарати и она не сме да буде превелик терет за послодавца, као што не сме да буде недовољна за живот радника. То се мора постићи у договору између социјалних партнера, синдиката, послодаваца и наравно државе, која је такође послодавац и која има значајан број запослених који примају минималну цену рада”, рекао је Вулин.

Према његовим речима, минимална цена рада је нешто чему се не можете радовати.

„У развијеним економским системима, минимална цена рада, као заштитни механизам - не постоји. Тамо где постоје економски проблеми, она постоји. Али она је добра, у смислу да заштити човека, да заштити достојанство радника”, рекао је министар.

Он је поновио да је законски рок за доношење цене рада је 15. септембар, да ће се тај рок испунити, те да је задатак који је добио од председника владе као прву ствар коју Министарство рада мора и треба да уради - да крене у преговоре по питању повећања, односно одређивања минималне цене рада.

Ускоро већа минимална цена радног сата?

Извор: Танјуг

Минимална цена радног сата могла би, уместо тренутних 121 динар, да буде око 130 динара, будући да је Влада Србије спремна да подржи повећање минималца негде "на средини" између захтева синдиката и предлога послодаваца, незванично сазнаје "Танјуг".

Јасно је да ће повећање минималне цене рада представљати значајан трошак за владу. Влада је, међутим, спремна на тај издатак, судећи према најави премијера Александра Вучића током представљања експозеа.

Он је тада најавио да ће до повећања засигурно доћи, али није прецизирао цифру за коју се влада залаже, истичући да се с том цифром неће излазити пре социјалног дијалога у оквиру СЕС-а.

"Колико ће повећање бити, зависи добрим делом од владе, али прво да видимо колико могу да се договоре послодавци и синдикати, па ћемо и ми изаћи с предлогом", рекао је Вучић.

Премијер је нагласио да то свеједно није лака одлука.

Између 230.000 и 250.000 грађана је, према неким проценама, на минималцу, док синдикати процењују да је оних чије су плате законски најмање - око 300.000.

Синдикат тражи да се минимална цена рада повећа на 140 динара по сату, док су послодавци спремни да са тренутних 121 динар подигну цену на 123, 124 динара.

Синдикати истовремено тврде да ће повећање минималне зараде повећати директно и приходе буџета, будући да ће порези и доприноси бити обрачунавани на веће износе плата, те да неће бити део сиве зоне, већ легалних токова.

Веће плате, како наводе, погураће потрошњу, а она ланчано и раст бруто домаћег производа земље.

Председник Савеза самосталних синдиката Србије Љубисав Орбовић рекао је у изјави *Танјуг* да би за раднике чије су плате законски минималне повећање у износу који *Танјуг* незванично сазнаје био квалитетан помак и подсетио да последње две године није било повећања, а прошле године је тек враћано оно што је због фискалне консолидације од плата смањено.

"Већи минималац значи и веће доприносе, више ће бити новца за ПИО Фонд и РФЗО, куповна моћ грађана је много већа. То ће бити значајан помак за целу привреду Србије", каже Орбовић.

Према незваничним информацијама, такође, очекује се да ће и просечна плата у наредном периоду да расте, те да ће до краја године достићи око 415 евра, у другом тромесечју наредне године биће већ на око 450 евра, а у 2018, према очекивањима, просечна плата у Србији достићи ће 500 евра.

Препорука радницима: Дијалог уместо незаконитог штрајка глађу

Извор: Танјуг

Агенција за мирно решавање радних спорова указује да би радници своје незадовољство према послодавцу најпре требало да покушају да реше мирним путем уз посредовање Агенције, а не да у старту прибегавају штрајку, поготову не штрајку глађу.

Штрајк глађу којем неретко прибегавају незадовољни запослени како би покушали да остваре нека своја права, није законит и представља најштетнији и најрадикалнији вид протеста, кажу у Агенцији за мирно решавање радних спорова.

Такође упозоравају и да "обичан" штрајк није исплатив ни послодавцу ни самом штрајкачу, јер су губици велики за обе стране, због обуставе производног процеса, односно изостанка зараде. Из Републичке Агенције за мирно решавање радних спорова зато апелују да се пре одлуке о радикалним потезима синдикати и запослени најпре обратe Агенцији.

"Наш апел је да се прекине пракса која се у последње време врло често дешава - да се запослени у првом кораку остваривања својих права одлучују на штрајк глађу. Ово је правна држава и треба да прибегну легалним токовима остварења права", рекао је директор Агенције Миле Радивојевић за *Танјуг*.

Истовремено је позвао све незадовољне раднике да своја права код послодавца остваре мирним путем уз посредовање миритеља из Агенције, истичући да колективни спор пред Агенцијом може да покрене и појединац, а не само синдикат.

"Једна од најважнијих радњи је да штрајк буде законит. Тек на тај начин стичу се услови за покретање поступка пред Агенцијом, односно да миритељ из Агенције позове послодавца и да се започну преговори о решавању спора", указао је Радивојевић.

Према његовим речима, садашњи Закон о штрајку не подразумева обавезу послодавца и запослених да обавесте Агенцију о спору или штрајку, тако да Агенција врло често нема информацију да је до самог штрајка и дошло.

С обзиром на то да је у току рад на изменама Закона о штрајку, Радивојевић је напоменуо да ће један од предлога Агенције за измену Закона о штрајку бити да онај ко најављује, односно ступа у штрајк има обавезу да о томе обавести Агенцију.

"На тај начин бисмо имали благовремену информацију па бисмо могли и благовремено да реагујемо", указао је директор Агенције.

Када су у питању делатности од општег интереса, као што су просвета, правосуђе, полиција, у којима је неопходно обезбедити минимум процеса рада, Агенција по службеној дужности покреће поступак за мирно решавање колективног радног спора.

Када буде благовремено информисана о најављеном штрајку, Агенција ће моћи да уложи максималне напоре да до штрајка уопште не дође, нагласио је Радивојевић, напомињући да чак и ако штрајк почне то не значи да се Агенција искључује.

"У том случају би се наставило са преговорима све док се не дође до обострано прихватљивог решења уколико је могуће", напоменуо је Радивојевић.

Када су у питању остале делатности, Агенција би на време упознавала штрајкачки одбор и послодавца са институтом мирног решавања спора и могућношћу ангажовања миритеља у процесу преговора.

Иначе, задатак миритеља је да се током преговора залаже да Одбор за мирење у року од 30 дана донесе препоруку о решењу спорних питања. Уколико стране прихвате његову препоруку, оне закључују Споразум.

Овај поступак пред Агенцијом је потпуно бесплатан, односно пада на терет државе, без обзира на то да ли су стране у спору из државних или приватних предузећа.

Директор Агенције је подсетио да за време штрајка запослени по Закону о раду немају право на зараду, док сама обустава рада подразумева много веће губитке за послодавца посебно у производним делатностима.

"Постоје процене према којима у великим јавним предузећуима један дан штрајка може да кошта од 50.000 до неколико стотина хиљада евра што су велики губици посебно ако се штрајк одужи", навео је Радивојевић.

Указао је да покретањем поступка пред Агенцијом запослени не губе ни време ни новац, а нису ни у обавези да прекину штрајк у току преговора уколико то не желе.

У пракси, ако је већ дошло до штрајка, миритељ даје препоруку да се са њим застане док трају преговори. Ту препоруку разматра штрајкачки одбор и може да је прихвати, али и не мора, указао је Радивојевић.

У току 2015. године Агенција је посредовала у преговорима за осам штрајкова и 22 поступка поводом закључивања, измене, допуне или примене колективног уговора, док је у првој половини 2016. године имала три штрајка и четири колективна спора по другом основу.

Према Закону о штрајку, штрајкачки одбор је дужан да послодавцу најави штрајк достављањем одлуке о ступању у штрајк и то најкасније пет дана пре дана одређеног за почетак штрајка, односно 24 часа пре почетка штрајка упозорења - који према Закону може да траје сат времена. Закон каже да су штрајкачки одбор и запослени који учествују у штрајку дужни да штрајк организују и воде на начин којим се не угрожава безбедност лица и имовине и здравље људи, онемогућава наношење непосредне материјалне штете и омогућава наставак рада по окончању штрајка.

Такође не смеју да спречавају послодавца да користи и располаже средствима којима обавља делатност, нити смеју да спречавају запослене који не учествују у штрајку да раде.

Југовић: Субвенционисанима већи минималац

Пише: Фонет

Минимални износ зараде коју добијају запослени у предузећима која субвенциониса Влада Србије морао би бити већи у односу на минималце у фирмама које немају ту помоћ у пословању, изјавио је потпредседник Покрета социјалиста и потенцијални кандидат за председника Србије на предстојећим изборима Братислав Југовић.

Југовић у саопштењу истиче да иностране компаније у Србију привлаче, пре свега, велике државне субвенције које добијају по сваком запосленом раднику, али и квалификована, а јефтина радна снага.

Он сматра да послодавци који су субвенционисани држави највише узвраћају помоћ коју су добили ако својим радницима омогуће већу плату, а тиме и већи кућни буџет.

Југовиће саопштење реаговао поводом најаве Владе Србије да ће, до 15. септембра, утврдити нову минималну цену рада која је, иначе, за протекле четири године, повећана за само шест динара.

САЗНАЈЕМО Швајцарци дају за ПКБ бар 154 милиона евра

Аутор: Слађана Вукашиновић

Швајцарски инвестициони фонд "Кастор" заинтересован је за приватизацију или стратешко партнерство са ПКБ, ексклузивно сазнаје "Блиц".

Колико су озбиљни у својим намерама, потврђује и то што су Александру Вучићу, док је још био у својству мандатара, упутили писмо о намерама у коме су му предочили да су спремни да испоштују све моделе својинске трансформације овог комбината које држава дефинише. Извор "Блица" из Владе каже да је ово једна од најсажетијих понуда која је до сада достављена око ПКБ.

- Обилазили су фарме и земљиште ове компаније многи инвеститори из земље и иностранства, али осим разгледања и пуких обећања, другог није било. Представници овог фонда су у писму о намерама изразили своју озбиљност да уђу у ПКБ и дефинисали услове за сваки од модела који би држава понудила. Другим речима, они нису само заинтересовани за куповину имовине, већ и за стратешко партнерство, па чак и за учешће у управљачкој функцији компаније заједно са државом. Важно је то што они желе да наставе пољопривредну производњу и спремни су да уложе велики новац у инвестиције - објашњава наш саговорник.

Он додаје да њихову озбиљност показује и то што су у писму о намерама предложили да радницима али и држави представе стратегију развоја компаније у наредних пет година. - Реч је озбиљној понуди јер ако се држава определи за продају иновине, издвојили би и више од 154 милиона евра, што је била цена на тендеру који није успео. Намера им је и да у инвестиције уложе близу 600 милиона. За државу је важно што не би било много прекобројних радника. И ако се држава определи за стратешко партнерство или неки други модел, они су заинтересовани. За њих је ПКБ изазов и сматрају да им може бити златна кока у будућности. Наредне недеље би с њима требало да се разговара и у Влади Србије. Управо ова понуда, али и неке понуде индијских и кинеских компанија које су заинтересоване за стратешко партнерство биле су и мотив скупштине ПКБ да недавно повуче акције са берзе, што је први корак да се власништво са града пренесе на државу. У статусу државне компаније могао би да се нађе стратешки партнер, односно модели приватизације би били шири - тврди наш извор. Руководство ПКБ није желело званично да се изјашњава о заинтересованости Швајцараца јер је то све у надлежности Владе. Синдикати, пак, кажу да су начули за Швајцарце.

- Ако је намера овог фонда да се улаже у пољопривредну производњу и да се она проширује, онда синдикати неће реметити ни овог ни другог добронамерног купца. Очекујемо да и ми будемо укључени у преговоре како око модела приватизације тако и око онога што будући купци или стратешки партнери нуде за комбинат и запослене. То је за нас важно да се сачувају радна места, али и комбинат јер радници ПКБ доживљавају као своју кућу и неће дозволити да се она руши или продаје у бесцење - каже за "Блиц" Никола Лазић, председник синдиката "Независност".

Стратешко партнерство

Директор ПКБ Драгиша Петровић је [у интервјуу који је недавно дао "Блицу"](#) најавио да ће се модел приватизације мењати и да се размишља и о стратешком партнерству.

- И то је опција јер је држави важно да се настави производња, очувају радна места и омогуће инвестиције и технолошко унапређење производње.

БУЏЕТ И ДРУШТВЕНИ ЖИВОТ Породични ручак у ресторану... Шта то беше? Позориште, излет... Ма о чему ви причате?!

Аутор: Наталија Живановић Поповић

Сећам се последњег одласка у ресторан са супругом. Било је 1991. године, тек венчани... Како дођоше деца, сав "луксуз" попут излазака је отпао. Подстанари смо, а ствари за децу су на првом месту, само је један у низу коментара који илуструје поражавајуће податке о томе да је већина грађана Србије ретко у прилици да издвоји новац за дружење ван куће, мада је и тога све мање, опет због пара.

Према [анкети коју смо спровели на нашем сајту](#), чак трећина анкетираних (35 одсто) каже да се не сећа када су последњи пут одвели породицу на ручак у ресторан, јер за тако нешто немају пара, док дуже од годину дана такав излазак себи није приуштило 17 одсто анкетираних. Оно што је некада била главна карактеристика средње класе и леп породични ритуал уз који су одрастале бројне генерације, сада је својствен тек малом броју људи. Према спроведеној анкети, тек је 11 одсто оних који својој породици једном недељно приређују одлазак на породични ручак.

Пред сваку годишњицу поквари нам се нешто у кући

- Било је неких планова, за 20 и после за 25 година брака, да бар обележимо годишњицу вечером у ресторану. Али не може то унапред да се испланира. Први пут нам је отишао усисивач, а после пегла и миксер, уочи самих годишњица. Новац издвојен за вечере, оба пута је "паметније и корисније" утрошен на куповину кућних апарата. Било је или-или, није се имало

и за једно и за друго. Сад чекамо 30 година брака и питамо се шта ће се онда покварити у кући?
- искуство је нашег читаоца са почетка текста.

Ако немамо пара за породицу, логично је и да нам недостаје и за дружење са пријатељима ван куће, а многи чак избегавају и да иду у госте и да их зову код себе, јер и за то треба издвојити новац – за неки поклончић или послужење.

Треба пара и за госте

Према анкети, 26 одсто читалаца "Блица" рекло је да ретко зове госте јер их је срамота да их дочекају празног стола, а 27 одсто избегава да иде у госте јер им је непријатно да се појаве празних руку.

Тако је и случај једне наше суграђанке, која се представила ко Џонси: "Друштвени живот нам је никакав! Просечан човек не иде у позориште, биоскоп понекад, ресторан само сања и понекад оде у кафић! У госте смо престали да идемо, треба пара да се купи кафа, па слатко за децу, а када долазе гости, иста мука! Дечји рођендани су пакао, а за свадбе се диже кредит!".

Ипак, има и другачијих примера - "виђамо се повремено, послужење ми није важно, иначе се не би ни виђали, битно је да се дружимо" рекло је 45 анкетираних. А да се послужење свело само на кафу зарад честог дружења, каже 29 одсто анкетираних.

Да често одлазе у госте без отерећивања о томе да понесу неки поклон за домаћине, пракса је 36 одсто, док по неку ситницу, попут, чоколадице и кафе, купи мало више од трећине анкетираних – 37 одсто.

Култура без места у кућном буџету

Ипак, оно што је поражавајуће то је да су нам културна дешавања на крају приоритета, или боље речено, то нам уопште није приоритет. У ситуацији да им је то последња ставка у кућном буџету и да скоро никад не иду у позориште, биоскоп, изложбу или концерт, налази се више од половине анкетираних – 54 одсто. Већину културних дешавања редовно прати тек десет одсто. Читатељка која се представила као Јелена каже: "Обожавам позориште. Раније сам често ишла, али веровали или не, данас, кад имам породицу, супруг и ја не можемо да издвојимо за две карте... Али, водим дете на дечије представе кад год могу".

Доктор наука који нема за позориште, биоскоп, изложбу...

Поражавајућ је пример једног интелектуалца који не може да се похвали да од своје плате после толико година уложеног у образовање може себи да приушти и неки културни догађај.

- Доктор наука сам, плата ми је тренутно 400 евра, биће читавих 500 кад ми прође избор у звање. Е, па са тих 400 евра редовно НЕ ИДЕМ на концерте, у биоскопе и слично. Потрудим се да дете одведем у зоо-врт и слично с времена на време и то ми је максимум. Страшно – закључује он.

- Друштвени живот нам је раван нули. Јадни смо и бедни, све се свело на пуко преживљавање. Треба много више да радимо и "памперс" да не скидамо! – каже један наш читалац.

Има и другачијих примера

Међутим, има и другачијих примера: "Свако вече кафић, два, три пута недељно ручак или вечера. Баталио сам тржне центре, гардеробу, ауто, смањιο месечне трошкове (пакети, и слично) и остане ми бар 150 евра за дружење. Препакујте трошкове и имаћете", поручио је један наш читалац.

Према нашој анкети, за кафић увек има пара и то баш често практикује 24 одсто анкетираних.

Да то ретко ради и да се више дружи "по кућама" каже 34 одсто.

Наду у то да нисмо баш све подредили пуком преживљавању, а ваљда нам и менталитет у томе помаже, даје податак да ће већина ипак обележити важне породичне датуме. Увек, али скромно, то ће урадити 38 одсто анкетираних, на томе не штеди 25 одсто, док остали то раде ретко (16 одсто) или обележава само оне везане за децу (22 одсто).

- Ја не радим, али сам у раној младости зарадила већу количину новца коју сам уложила у бизнис и сад убирам плодове тога рада. Иначе имам малу бебу па сам зато код куће, а супруг

одлично зарађује. Нон-стоп смо по кафићима, играоницама, ресторанима... Сваки викенд смо ван града, а једном месечно идемо на краћа путовања. Неколико пута годишње на дужа... – поделила је са нама свој животни ритам читатељка Ана.

Лепо.

Штета само што је овакав коментар једини тог типа који смо прочитали.

ФАП НА ИСПИТУ У САХАРИ Како једна шасија испоручена у Африку може да реши судбину целе фабрике

Аутор:В. Лојаница

Судбина Фабрике аутомобила Прибој, ако јој Привредни суд усвоји УППР, зависиће од једне камионске шасије која тренутно "полаже испит" у највећој пустињи на свету.

Од 650 радника ФАП-а, [њих 625 недавно је напустило посрнулу фирму](#) уз социјални програм и тврдњу да фирма нема перспективу, али већ на јесен фабрика би могла да упосли најмање 150 људи и крене у реализацију уносних послова. Услов су добре вести са севера Африке.

ФАП је египатском "Кадеру", компанији пандан нашем СДПР-у, почетком лета испоручио прототип шасије, која тамошњој армији треба за борбено возило у условима пустињског ратовања.

- Шасија, на коју су наши инжењери монтирали митраљеску куполу, а Египћани уградили оклоп, са високом оценом прошла је полигонске пробе у техничко опитном центру и сада се тестира у пустињи - каже за "Блиц" генерални директор ФАП-а Ранко Вуковић.

Судбоносни датум за нас је 31. август када ће пред Привредним судом у Ужицу бити одржано рочиште са повериоцима Ранко Вуковић, директор ФАП-а

Ако положи испит у Сахари, ФАП ће са Египћанима склопити уговор о испоруци 88 шасија у року од годину дана, вредан 10 милиона евра. У току су преговори и са Уједињеним Арапским Емиратима, а на помолу су и извозни послови за Алжир и Иран. Вуковић обећава да ће ФАП већ у септембру запослити између 150 и 200 радника ако буде усвојен Унапред припремљени план реорганизације.

- Судбоносни датум за нас је 31. август када ће пред Привредним судом у Ужицу бити одржано рочиште са повериоцима. Очекујемо да ће УППР бити усвојен - напомиње генерални директор.

Минимална цена радног сата ускоро већа за око 10 динара?

Извор:Танјуг

Минимална цена радног сата могла би, уместо тренутних 121 динар, да буде око 130 динара, будући да је Влада Србије спремна да подржи повећање минималца негде "на средини" између захтева синдиката и предлога послодаваца, незванично сазнаје Танјуг. Јасно је да ће повећање минималне цене рада представљати значајан трошак за владу. Влада је, међутим, спремна на тај издатак, судећи према најави премијера Александра Вучића током представљања експозеа. Он је тада најавио да ће до повећања засигурно доћи, али није прецизирао цифру за коју се влада залаже, истичући да се с том цифром неће излазити пре социјалног дијалога у оквиру

СЕС-а."Колико ће повећање бити, зависи добрим делом од владе, али прво да видимо колико могу да се договоре послодавци и синдикати, па ћемо и ми изаћи с предлогом", рекао је Вучић. Премијер је нагласио да то свеједно није лака одлука. Између 230. 000 и 250. 000 грађана је, према неким проценама, на минималцу, док синдикати процењују да је оних чије су плате законски најмање - око 300. 000. Синдикат тражи да се минимална цена рада повећа на 140 динара по сату, док су послодавци спремни да са тренутних 121 динар подигну цену на 123 -124 динара.

Синдикати истовремено тврде да ће повећање минималне зараде повећати директно и приходе буџета, будући да ће порези и доприноси бити обрачунавани на веће износе плата, те да неће бити део сиве зоне, већ легалних токова. Веће плате, како наводе, погураће потрошњу, а она ланчано и раст бруто домаћег производа земље.

Председник Савеза самосталних синдиката Србије Љубисав Орбовић рекао је у изјави Танјугу да би за раднике чије су плате законски минималне повећање у износу који Танјуг незванично сазнаје био квалитетан помак, и подсетио да последње две године није било повећања, а прошле године је тек враћано оно што је због фискалне консолидације од плата смањено.

"Већи минималац значи и веће доприносе, више ће бити новца за ПИО фонд и РФЗО, куповна моћ грађана је много већа. То ће бити значајан помак за целу привреду Србије", каже Орбовић. Према незваничним информацијама, такође, очекује се да ће и просечна плата у наредном периоду да расте, те да ће до краја године достићи око 415 евра, у другом тромесечју наредне године биће већ на око 450 евра, а у 2018, према очекивањима, просечна плата у Србији достићи ће - 500 евра.

Висока стопа опорезивања брана новом запошљавању

Аутор:Љ. Малешевић

Иако ће коначна одлука о промени/повећању минималне цене рада бити донета за месец дана, већ сада се може рећи да је извесно да ће послодавци окупљени у Унији послодаваца Србије прихватити да се она повећа, али не у проценту који траже синдикати. Они инсистирају на томе да се смање стопе пореза и доприноса на зараде као услов да повећају запошљавање.

По анкети коју је Унија послодаваца Србије спровела међу својим чланством, 63 одсто спремно је да запосли више од једног радника, док би 30 одсто број запослених повећао за једног, а услов за то је смањење стопе пореза и доприноса на зараду. Само седам одсто послодаваца изјаснило се да смањење стопе пореза и доприноса не би имало никаквог утицаја на запошљавање нових радника.

Због таквих резултата, УПС сматра да новог запошљавања неће бити због високе стопе опорезивања рада јер послодавци управо у томе препознају један од главних узрока неформалне запослености и један од главних елементата неформалне економије. Зато, тврде, зарад већег запошљавања и економског реда, Србија мора збирно снизити порезе и доприносе на зараду. Додатни проблем, указују послодавци, представља непостојање прогресивног опорезивања рада, па нема преко потребног растерећења ниских зарада.

Такође, неопходно је таргетирати секторе у којима број запослених расте, а као пример наводи се текстилна индустрија, и додатно смањити оптерећење зарада у том сектору или значајно повећати непорезиви део зарада. Послодавци тврде да би такве мере неминовно довеле до новог запошљавања и повећања конкурентности наших компанија у том сектору, али и смањењу сиве економије јер велики број кројача ради од куће и тако се налази у сивој зони. Србија с ниском стопом запослености, која износи 52,1 одсто, високим нивоом неформалне економије, као и с 20.000 запослених који примају минималац и још 50.000 радника који су пријављени на минималну зараду, вапи за растерећењем привреде, истичу у УПС-у. У тој послодавачкој организацији напомињу да радници који су пријављени на минималну зараду,

на коју се плаћају порези и доприноси, од газде добијају заправо већу плату, али ресто добијају на руке јер је тако добро и радницима и послодавцима, а због тога лоше пролази држава. УПС се годинама бори против такве врсте нелојалне конкуренције и сматра да је један од кључних путева који воде ка њеном смањењу – повећање неопорезивог дела зарада и прогресивно опорезивање зарада.

Домаћи послодавци у Србији могли би запослити нове раднике и тиме допринети смањењу укупне стопе незапослености, али траже да им држава у томе помогне. Смањењем стопа пореза и доприноса растеретили би се трошкови рада сваког послодавца и отворила могућност за ново запошљавање, а већи обухват наплате пореза неутралисао би пад прихода у буџету због нижих стопа. Тако би, сматрају послодавци, држава ипак добила приходе на које рачуна, само би начин њихове прерасподеле био другачији и то тако да би допринео већем запошљавању, а новозапослени би давали држави и свој део колача од зараде.

Капитал тражи најбоље услове пословања

У већини развијених европских земаља, опорезивање рада, односно дохотка и капитала, били су међу периферним облицима прикупљања буџетских прихода током протеклог века. Међутим, указује УПС, глобализација светске привреде, а поготово повећана мобилност капитала, омогућиле су одлив капитала и економске активности у земљама у којима постоје бољи услови пословања, пре свега мање опорезивање капитала и рада. То је створило снажан притисак ка повећању конкурентности привреда појединих земаља, пре свега снижавањем опорезивања капитала, а затим и опорезивање рада.

Да ли ће минимална зарада бити мало мање минимална?

Извор: Н1

Једно од првих обећања нове Владе је да ће испоштовати рок за утврђивање цене минималног рада који истиче 15. септембра. После две године минималац би требало да буде повећан, сагласни су и послодавци и представници синдиката. Колико би, међутим, предложене корекције решиле проблем односа потрошачке корпе и цене минималног рада?

Повећање минималне цене рада најавио је премијер у експозеу. Глас "за" стиже и од послодаваца, јер корекције није било већ две године.

Одлука Владе од прошле године је да минимална цена рада по радном сату за 2016. остане 121 динар, док је захтев синдиката био да се повећа на 143,5 динара. Пре тога висина минималца је последњи пут промењена 2014. са 115 на 121 динар, што је износ који се није мењао још 2012. године.

Једна минимална зарада је половина просечне плате, а једна просечна плата није довољна за прехрану четворочлане породице, подсећа председник Уједињених гранских синдиката "Независност" Бранислав Чанак.

„То значи да ви треба да радите на два радна места, за два минималца, да не бисте имали ништа. И сви су чисти, све су вас лепо исплатили по закону, а ви од тога никакве вајде немате“, каже Бранислав Чанак, председник УГС "Независност".

Зато повећање треба да прати инфлацију, поручује председник Уније послодаваца Србије Небојша Атанацковић. „Ми сматрамо да је неприхватљиво да се она повећа за целих 15 посто колико би то требало да буде по захтеву синдиката, а мислим и да су синдикати до досадашњих наших разговора схватили да је то пуно, спремни су да прихвате ниже повећање“. Компромиса у вези с овим питањем досад није било. Према подацима синдиката 27 одсто од укупно 1,7 милиона запослених прима минималну месечну зараду која је сада око 21.000 динара.

Млади лекари у Нишу склапају каблове за 25.000 динара

Извор: Н1

Око 25 одсто младих у Нишу је незапослено, а на југ Србије стиже само мали део субвенција за запошљавање, а инвеститори који долазе немају потребе за високообразованим кадром. Због тога да млади лекари из Ниша склапају каблове за 25.000 динара, објашњава у Новом дану Младен Јовановић, председника УО Националне коалиције за децентрализацију.

Просечна плата у Србији у јуну месецу је износила око 46.500 динара, док је у Нишу тај просек нижи за 10 одсто и просечна плата је 42.000. Јовановић каже да овај просек не одражава право стање ствари јер статистика не узима у обзир плате у полицији и војсци које су испод просека. Такође, у просек не улазе ни неисплаћене зараде као ни плате испод минималца, о којима послодавци не достављају податке. Због тога слика о просечним зарадама у Србији не осликава право стање ствари, каже Јовановић.

За субвенционисање нових радних места држава годинама издваја средства, али је на неразвијени и сиромашни југ Србије отишло тек 3,6 одсто тог новца, односно 5,9 милиона евра, док је 75 одсто укупних страних инвестиција завршило у Београду у Новом Саду.

Јовановић истиче да се долази до "интересантне ситуације" када се се незапосленост младих погледа у светлу страних инвестиција.

"Млади тешко долазе до посла. Висококвалификовани са јаким дипломама, лекари, психолози, социолози, економисти... спајају каблове, плету чарапе и раде за 25 хиљада динара. И морају да буду задовољни јер је алтернатива нула", рекао је Јовановић.

Он додаје да нико никада није урадио озбиљну процену субвенција и учинка тих инвестиција.

"Лекари не треба да склапају каблове, већ да лече људе и доприносе овој заједници", напомиње гост Новог дана.

У Ниш је стигло неколико већих инвестиција, а у новоотвореним фабрикама раде људи не смо из града већ и из околних места.

"Неке имају доста добре услове рада и квалитетан однос према радницима, док смо за друге чули и да није тако. Држава је доста мало урадила да заштити раднике. Држава се понаша као најнемилосрднији капиталиста. Од наших синдиката се највише плаше фармерске животиње, а не послодавци", каже Јовановић.

Бела Паланка је једна од најнеразвијенијих општина у Србији, а од надлежних се могло чути да за њен развој нема капацитета. Јовановић објашњава да је та општина до 2008. године имала највише доктора наука по глави становника, што према његовом мишљењу значи да је капацитет у људима.

"Рећи људима да нема капацитета је увреда. Разлика је какво им образовање дајемо, какве прилике имају, какву културу им дајемо", истиче Јовановић.

И синдикати и послодавци за повећање минималца у Србији

Извор: Бета

Представници синдиката и послодаваца у Србији слажу се да минимална цена рада по радном сату треба да буде повећана, али још нису јединствени око тога у ком би проценту било неопходно повећање, већ наглашавају да мора да прати инфлацију.

Потпредседник Савеза самосталних синдиката Србије (СССС) Милан Грујић оценио је за агенцији Бета да би минимална цена рада у Србији требало да буде повећана најмање за седам одсто, односно на 130 динара по радном часу.

Он је нагласио да је то минимално повећање које би покривало предвиђену инфлацију за ову и наредну годину, као и да је реално повећање ако се сагледају сви економски показатељи.

Према речима Грујића, повећањем минималне цене рада која није мењана две године и која је тренутно 121 динар, на 130 динара, минимална зарада би била 22.620 динара.

"О повећању које би било мање од седам одсто нема смисла говорити. Свако мање повећање би урушило ионако тежак положај запослених, јер треба имати у виду да чак 27 одсто од укупно 1,7 милиона запослених прима минималну месечну зараду која је сада око 21.000 динара, док не мали број радника прима и мање, свега 12.000 до 15.000 динара", нагласио је он.

Грујић је додао и да повећање минималне цене рада од седам одсто не би требало да буде неприхватљиво за послодавце, јер они запошљавају око 23 одсто људи, односно код већине њих је запослено до пет радника.

"Уштедом од 1.000 динара послодавци не би направили капиталну промену у свом пословању и мислим да је и за њих прихватљиво повећање цене рада на 130 динара по радном сату", казао је он.

Он је потсетио да је СССС још пре две године покренуо иницијативу за повећање минималне цене рада на 146 динара, али да се Влада Србије тада није сложила уз образложење да нема пара и да би та цена угрозила послодавце.

Грујић који је и председник Самосталних синдиката Србије комуналних делатности, казао је да би и сада реално повећање минималне цене рада требало да буде више од 15 одсто ако би се уважавали сви критеријуми за њено утврђивање.

"Ако се жели истинска социјална правда морамо гурати ка томе", рекао је он и нагласио да минимална цена рада мора да буде економска категорија која је резултат пословања, а никако не социјална.

Председник Уније послодаваца Србије Небојша Атанацковић рекао је агенцији Бета да се овога пута, за разлику од свих претходних договора, и послодавци слажу да минималну цену рада треба повећати, али да по њиховим проценама то треба да буде максимално до пет одсто.

Он је нагласио да привреда у Србији тренутно није у позицији да повећање минималне цене рада буде веће, јер би то угрозило привредни развој земље.

Атанацковић је додао да се не може игнорисати чињеница да минималац није коригован већ две године, али је истакао да минимална зарада треба да расте пратећи инфлацију и још неке друге параметре.

Председник Уједињених гранских синдиката "Независност" Бранислав Чанак изјавио је агенцији Бета да је потребан помак у преговорима о минималној цени рада, јер та цена две године није повећана.

"Потребан је помак, али не било какав, не два до три одсто, већ повећање које би одражавало потребе већине грађана који живе од минималца", рекао је Чанак.

Он је објаснио да минимална цена рада представља доњу границу испод које не сме да се иде, а да је за око 300.000 радника у Србији то уједно и горња граница, што указује да је потребна промена схватања минималне цене рада.

Чанак је указао и да последњу реч о минималној цени рада има влада.

"Последњи датум је 15. септембар. Ми ћемо преговарати, па шта буде", истакао је он. Чанак је објаснио и да је реалну цену рада лако утврдити, јер Закон о раду предвиђа пет параментара на основу којих се добија одређена цифра и то је, како наводи, чиста математика. "Ако се узме у обзир оно што чујемо и оптимизам, поготово у припремама за нову владу, онда је то више од те математике рачунице и било би 170 динара по сату", рекао је Чанак. Влада Србије је одржала данас прву седницу на којој су конституисана радна тела Владе и на којој је договорено да ће у законском року који истиче 15. септембра бити утврђена минимална цена рада, и да ће се у дијалогу са социјалним партнерима радити на њеном повећању.

Траже проширење Социјално-економског савета

Извор: Бета

Београд -- Удружени синдикати Србије Слога затражио је да се у рад Социјално-економског савета укључе и друге веће републичке синдикалне организације.

Они су затражили ућешће и Конфедерације слободних синдиката, Асоцијације слободних и независних синдиката, и представници послодаваца из редова Асоцијације малих и средњих предузећа.

"Саопштење нове Владе Србије да ће ; јачати улогу Социјално-економског савета у њеном будућем раду и именовати нове чланове у том савету ради јачања социјалног партнерства, охрабрујући је потез уколико се у рад тог тела укључе и друге веће синдикалне организације и послодавачка удружења, будући да СЕС у садашњој форми није испунио своју улогу и очекивања запослених у Србији", наводи се у саопштењу.

Синдикат Слога сматра да би то било добро прелазно решење до доношења Закона о синдикатима, који ће прописати јасне и прецизне услове које синдикати морају да се испуне да би се сматрала репрезентативним, ;а самим тим и реалним социјалним партнерима.

Оцењено је да репрезентативност синдиката, која је сада уређена Законом о раду и даље представља главну препреку за објективно сагледавање синдикалне сцене у Србији.

Минимална цена радног сата ускоро већа за око 10 динара?

Извор: Тањуг

Минимална цена радног сата могла би, уместо тренутних 121 динар, да буде око 130 динара, будући да је Влада Србије спремна да подржи повећање минималца негде „на средини“ између захтева синдиката и предлога послодаваца, незванично сазнаје Тањуг.

Јасно је да ће повећање минималне цене рада представљати значајан трошак за владу.

Влада је, међутим, спремна на тај издатак, судећи према најави премијера Александра Вучића током представљања експозеа.

Он је тада најавио да ће до повећања засигурно доћи, али није прецизирао цифру за коју се влада залаже, истичући да се с том цифром неће излазити пре социјалног дијалога у оквиру СЕС-а.

„Колико ће повећање бити, зависи добрим делом од владе, али прво да видимо колико могу да се договоре послодавци и синдикати, па ћемо и ми изаћи с предлогом“, рекао је Вучић.

Премијер је нагласио да то свеједно није лака одлука.

Између 230. 000 и 250. 000 грађана је, према неким проценама, на минималцу, док синдикати процењују да је оних чије су плате законски најмање – око 300. 000.

Синдикат тражи да се минимална цена рада повећа на 140 динара по сату, док су послодавци спремни да са тренутних 121 динар подигну цену на 123 -124 динара.

Синдикати истовремено тврде да ће повећање минималне зараде повећати директно и приходе буџета, будући да ће порези и доприноси бити обрачунавани на веће износе плата, те да неће бити део сиве зоне, већ легалних токова.

Веће плате, како наводе, погураће потрошњу, а она ланчано и раст бруто домаћег производа земље.

Председник Савеза самосталних синдиката Србије Љубисав Орбовић рекао је у изјави Тањугу да би за раднике чије су плате законски минималне повећање у износу који Тањуг незванично сазнаје био квалитетан помак, и подсетио да последње две године није било повећања, а прошле године је тек враћано оно што је због фискалне консолидације од плата смањено.

„Већи минималац значи и веће доприносе, више ће бити новца за ПИО Фонд и РФЗО, куповна моћ грађана је много већа. То ће бити значајан помак за целу привреду Србије“, каже Орбовић.

Према незваничним информацијама, такође, очекује се да ће и просечна плата у наредном периоду да расте, те да ће до краја године достићи око 415 евра, у другом тромесечју наредне године биће већ на око 450 евра, а у 2018, према очекивањима, просечна плата у Србији достићи ће – 500 евра.